

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Adhortatio ad poenitentiam cap. xii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

eamentis, atq; aliis quibusdam infidiis sibi ipsæ partus
 abigant, et abortum procurent, ne incestus sui flagitium
 adueniente maturi partus ædificatione prodatur: Nouum
 monstrū, ut sint matres, quæ fiant ultro suorū nondum
 natorū filiorū parricidæ. sunt et quæ medicaminibus se
 se præparent accersentes sibi pharmacis sterilitatem, ne
 abortione sit opus. Turpiter quidem, omnes uertim ali
 quanto consultius illæ, quæ ædita puerperla nō necant,
 ut istæ, quas modo dicebam, sed exponūt: aut perfra
 ctis omnibus repagulis pudoris, et honestatis, e cætu uir
 ginum fugiunt post stupratores suos. Proh nefas piget
 pudetq; dicere, Siccine est abrenunciare sæculo: Siccine
 uoluptatibus abstinere: Siccine Deo uotum: Cogitare
 misellæ, cogitate inq; cito uos hinc migraturas esse ad
 iudicium, ac astituras mox ante tribunal illud tremendū
 iudicis magni, ubi latebræ omnes cordium, atq; omniū
 facinorum libri aperientur: in quibus à cunctis omnia, q̄
 uis occulta, legentur: et pudenda tua (ut ait propheta) in
 conspectu tuo reuelabuntur. O quot ibi corruptarū cre
 dita falso uirginitas. eo iudicio condēnabitur: et contra
 quot uirginū male diffamata castitas coronabitur. Exp
 giscimini ergo, et uel gehennæ metu respicite: nihil sal
 ne remedii est reliquū, nisi pœnitere, et in melius sese
 emēdare, anteq̄ ueniat dies illa tremēda, et amara ualde:
 q̄ qd̄ à quolibet q̄tūuis diu ulcturo lōge esse nō potest.

Adhortatio ad pœnitentiam. Cap. XII.

Cogitare ergo infelices aīæ quale uos iudiciū ex
 pectet, et quale uobis p̄ tanto scelere apud infe
 ros preparatū iā sit incendiū: in quo tanq̄ in Pha
 laridis tauro, succēsis fornacibus ppetuo torrebimini,
 Cogitate inq; q̄s stridor dentiū uos maneat, q̄ tenebræ,
 qui fletus, quæ mola in collo, qui uermis in cōscientia.
 Ibi quidem inter mille suppliciorum genera, et amnes
 sulphureos, et immanes tortores, et ultrices furias pœ
 nas luetis perpetuas, sine ulla spe iueniæ, aut ullius

DE SACRIS VIRG.

amplius misericordiae perfugio. Cauete caete dum licet, tam tremendum iudicium: nec ipsae uobis deesse uelitis, tempestiuam poenitentiam aspernantes: ac eam cum grauisimo salutis uestrae periculo differentes. Nihil est enim quod desperetis uestras sordes lachrymis posse lauari, modo respiscere uelitis, & cum leproso illo euangelico poscere dominum mundari. Id enim pollicetur uobis dominus per prophetam suum dicēs, Tu fornicata es cum amatoribus multis, tamen reuerte re ad me, et ego suscipiam te. Et per alium prophetam Si fuerint inquit peccata uestra sicut uermiculus, quasi niuem dealbabo: & si fuerint ut coccinum, uelut lanam albam efficiam. Quamobrem leua iam oculos tuos in directum, et uide ubi prostrata sis & (ut inquit Apostolus) memor esto unde cecideris, et age poenitentiam. Diximus paulo ante per arcam Noe castitatis imaginem merito figurari: quum omnis caro diluuii aquis submersa fuisset, in ea quicquid incorrupti fuerat conseruatum est. Ex hac ergo arca quum Noe coruum, & subinde columbam euolare libere permisisset, non nisi columba legitur reuertisse, coruo foeda putrescentium cadauarum esca detento. Tibi sane competit ista similitudo rectissime. Nam tu quoque quasi columba domini exiisti in apertum extra arcam pudoris: eia modo instar columbae illius sumpta pacis olea ocyus reuolato, ut admissa rursus in arca salueris: nam si redire contempseris, & sordibus uoluptatum detenta coruum malueris imitari, perpetuo exules, nec in arcam, id est in gratiam amplius admitteris. Consulat ergo sibi unaquaeque dum uacat, & dum tempus est, et quae praestare Martham, eo quod corrupta sit, amplius non potest, Magdalenam saltem illius sororem discat imitari: ut eam ipsam sequatur poenitentia, quam prius secuta est culpa. Haec enim & si multum peccauerat, pii tamen Iesu pedibus prouoluta flendo ueniam promeruit, & ab eo, ad quem nunc

Matth. 8

Hiere. 3

Isa. 1

Apoch. 2

Gene. 8

per meretric plenà peccatis accesserat, iustificata, innocens, & sine peccato recessit. Quid tu ergo cunctaris diutius, aut differs in longum emendationem peccatorum. Pro certo scias tempus, quod nunc acceptabile est, mox in aduersam tempestatem immanitatis, & horroris plenam totum mutandum esse: quando nihil ualebit pœnitentia, nec erit ulla spes ueniæ, nec humana aut diuinæ misericordiæ perfugium.

Inductio ut incesta suo se iudicio condemnent.

Cap. XIII.

Iudicate miseræ foeminæ uosmetipsæ de uobis: hic iudicium uestrum requiro. Ingređimini parumper secretum thalamum conscientię uestræ, & sedentem ibi pro tribunali spectate eam ipsam dominum de uobis secreto iudicio rectissime iudicantem: nam sicut dicit Apostolus, si nos metipsos diiudicaremus, non utiq; iudicaremur. Quæ namq; ex uobis tam expers ratio nis erit, ut iudicio isto domestico, non succumbat: ac ream sese non dicat, et omni supplicio dignam. Et enim si uirgines fatuæ uel ob solam ignauiam, nuptiis coelestibus excluduntur, quid de iis quæso fiet, quæ nõ tantum, ut fatuæ illæ boni opus negligenter fecerunt, sed etiam petulanter sacrata, atque sanctificata Deo corpora impuris prostituerunt, lenonibus uulgantes Christi thalamum in lupanar. Dicite rogo, hoc etiam à uobis requirimus. Si mortalis cuiusuis hominis uxor deprehensa in adulterio ex præcepto legis obrui lapidibus digna est: quid sponsæ Christi adulteræ fieri par est: unica quidem puniri morte parum est, grauiora commertit scelus. Sed quidnam ergo supplicii erit huic incestæ satis, si mors una pœnæ satis non est. Aliquid profecto atrocius morte id sit, oportet: et hoc erit mortis sempiterna poena: quam nec mors ulla extinguat, nec ullus diminuat dies, nec ullum refrigerium

1. Cor. 11

Matth. 25